

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כב.

עין משפט נר מצוה

קז א מ"י פ"י מהלכות
רוחא הלכה ט סגנו
עין ע"ז:
קח ב ג מ"י פ"י מהלכות
יסודי המורה ה"א:
קט ד מ"י פ"י מהלכות
טומאת זרעתי ה"א:
סגנו לאוין סגנו:
ק"ה מ"י פ"ט מהלכות
כלי המקדש ה"י:
ק"ו ו מ"י פ"ט מהלכות
הלכה ג:
ק"ז ז מ"י פ"י מהלכות
פ"ו הלכה ב:
ק"ח ח מ"י פ"י מהלכות
מלכות הלכה ח:
ק"ט ט מ"י פ"ט מהלכות
כללם ה"א:
ק"י כ מ"י פ"י מהלכות
סנהדרין הלכה א
סגנו לאוין ק"ח:
ק"כ ל מ"י פ"ט מהלכות:

אלא הכא במאי עסקינן שבישלו בעצי הקדש. ואס תאמר לילקי משום הויד במעילה בזאורה וי"ל ללח חשיב אלח ללא דאיתנהו בפחות משה פרוטה:

מתקוף לה רב אושעיא וליחשוב נמי משום זורע בנחל איתן. קשה דהשתא (ו) פריך טובא (ט) (ופריך (ל) משיני מידי וזריך לומר (ס) דע"כ דתנא תנא ושייר ולעיל קאמר ללח תני תנא שמונה ואת אמרת תנא ושייר שמונה הר"ם (ל) דלמי לעיל דקמיא דליכא תו מלקות משום י"ט היה לו למנותן בשמים אלח הכל יכול להיות ללא איירי תנא למיחשב כל הני גוויי דזורע בתנא איתן ומוסק את השם: **אמר** ליה כגון דאמר שלא אחרוש בין בחור בין ביו"ט. וקשה דאכתי לימא בללו וכן כדפריך פ"ג דשצעות (דף גז. ע"ב) גבי שלח לכול נזילה ושמוטה דפריך מי איתא בללו וכן ואלוי י"ל דמשכחת לה בתן כגון עפר תיחוח דלית זה חיוצא מן המורה בלחמה מרישה:

שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב ב' גופים. הקונטרס פירש כגרכסו ור"ת פירש צנין אחר כמין חומר דכתיב ציה כלצי וכאלי השם ב' מינין וצוה הפירוט מיושב הא דלמרי צכורות (דף גז. ע"ב) תלתא לצי ואלו כמיני צו חד לכדכר יחזק וחד לכדרי (י"הושע) ופירוט הקונטרס לא תפרש למילתייהו והשתא נימא (ו) הא דרצי יחזק ורצי (י"הושע ע"ב) הא **המנהיג בשור פסולי המוקדשים** צוקה. ודוקא אי מושך השור משוי בגופו אלל בלל המשכה אין לוקה בהנהגה דאס לן כן לעולם לא יוכלו להנהיג שור פסולי המוקדשים ממקום אחר (ו):

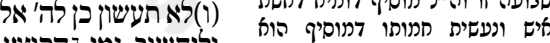
הא **ועומד מדר סיני הוא א"ל כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט דמגו דחלה עליה שבועה בחול חלה עליה נמי ביו"ט** (מ"י דאיתיה בשאליה לא קתני ולא (ו) והרי הקדש בבכור והרי נזיר בשמשון נזיר שמשון בר אישמויי למתים הוא אלא תנא איסור כולל לית ליה אמר רבי הושעיא (ב) המרביע שור פסולי המוקדשים לוקה שנים אמר רבי יצחק (המנהיג בשור פסולי המוקדשים לוקה שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים: **מתני'** ככמה מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנא' (י) במספר ארבעים מנין (ז) שהוא סמוך לארבעים ר' יהודה אומר ארבעים שלימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את היתירה בין כתפיו (ט) אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש אמדוהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמרו

המוקדשין. שפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (א) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוץ לפתח אהל מועד כאלו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים שאסור בגיזה ועבודה כדלמרינן בספרי (ראה י"ט ע"ו) צלל אות פכשן תוצה ואלתל בשר (דברים י"ג) צמה הכתוב מדבר אס צבשר תאזה הרי כבר אמור כי ירמיח (ז) אלהין את גבולך וגו' כי תאזה נפשך וגו' אס באכילת קדשים הרי כבר אמור כי אס בזמקום וגו' אס תעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלל בפסולי המוקדשין שפדו תוצה ואלל גיזה דאסור בגיזה ועבודה בשר ולא חלל ואלתל ולא ללכץ ולא להלך אסור להרביעו אפי' עם מינו משום כלאים שמרביע חולין על קדשים על חולין וכן צמניהו אפילו מנהיג עם מינו ואפילו מנהיגו צמי עממו חולין וקדשים הוא ומייז משום כלאים דמרישה דהוא עלמנו כלאים שעשין הכתוב שני גופין. ולא שמעתי ראהי מנלן דחולין וקדשים כלאים זה צוה ודבר תימנה הוא: **מתני'** שאמר **צמספר ארבעים** והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו צמספר (דברים כה) וסמין ליה ארבעים יכנו ודרשינן כמאן דכתיב צמספר ארבעים מנין שהוא סוכס את הארבעים דמפרש בגמ' דמדלח כתיב יכנו ארבעים צמספר אלל צמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאמר מנין הסוכס הארבעים חשבון המשלים סוכס של ארבעים שגורס לקרות אחריו ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויוס להשפוט.** צממרל מפרש: ואמרו

משום הצערה. דאי הוה איהו מצעיר וחצירו מצשל הוה מריווהו חייבין דמצעיר ומצשל אבות מלאכות אלמא מייחייב משום יו"ט שמים הצערה ובישול: ה"ג ואס איתא (ב) הצערה לא לייחייב דהא איחייב ליה משום מצשל: **גיד הנשה של נזילה.** דלוקה חף משום נזילה שאכל:

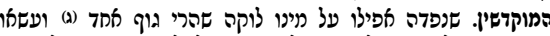
שגש על בישולו. בישול בשר בחלב ובישול שלח ללוך יו"ט והצערה שלח ללוך ושמים על אכילתו אכילת גיד ואכילת בשר בחלב. ואס איתא דמפקת הצערה ומעילת אכילת נזילה הוי איסור ג' על אכילתו: **ואזהרה עלי הקדש מהכא.** ואשריהם תשרפון בלש לא תעשון כן לה' אלהיכם: **השמר בנגע הפרע.** ואמרינן (שבת דף קנ"ג.) כקוץ צהרתו הכתוב מדבר והשמר הוא לא תעשה: **יילקי נמי.** כגון שהיו כלי מחרשה מעלי אשירה: **קוץ אילנות עוצות.** צהליכמו: מי קא חייילא עליה. הא הוה ליה נשבע שלח יבטל המצוה ונפקא לן מלהרע או להיטיב צצעות (דף ק"ה.) דאין זו צצועה: **מיגו דחייילא עליה צצועה נז'.** היינו איסור כולל. ואיסור מוסף כגון צצמתיכה עלמה נוסף איסור כגון אילו נוסף על היו"ט איסור ע"י צצועה זו וה"ל מוסף דומיא דאשת איש ונעשית חמותו דמוסף הוא דמעיקרא קיימא ליה צצמק והשתא קיימא ליה (ו) צצקילה א"י חלל דנותר מעיקרא קאי עליה צצקור חלל והשתא אימוסף עליה איסור נותר. ואיסור כולל היינו שאין איסור נוסף על החתיכה אלל כולל אחרים צצקורה צכולה אמותא איסור נמי צצמותו ונעשית אשת איש נמי כגון חמותו עלמא אשת איש דמיגו דכייילא כולי לדידיה לחייבו שמים: **צנוי שמשון.** ע"י מלך קיבל נזירות עליו דההוא אין לו שאלה דנזו שלמעלה הוא: **נזיר שמשון צר עמויי למתים הוא.** כללל חסור הוא לעיטורל למתים אדס שמונת נזירותו ע"י מלך הא אמרינן צמס' נזיר (דף ק"ד.) שמשון הותר ליטמא למתים וצמי לאפוקי מהאי קרא(ו) ויך תאה ותמשים (ו) וגו' ופריך ליה אימא דשיניהו גוססין אלל גמרל. ואית דמפרשי נזיר שמשון נזיר מן הצטן וקשיא לן ההיא נמי שאלה אימיה שהיא אצוי יוכל לישאל עליו ואפילו מת אצוי צשאלה מיהא הוה היא שעתא: **המרביע שור פסולי**

גליון הש"ס
רש"י ד"ה מינו דחייילא וכו' בללה נמי לדידיה לדידיה [למייבה] כ"ל צ' משו י"ב מ"י ח' פ"י תוס' ד"ה מתקוף וכו' דלא דמי. ע"י זה מנין דף ע"ב ח' מוס' ד"ה וילקי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' משום הצערה לא לחייב דהא: (ב) רש"י ד"ה ה"ג ואס איתא. י"ב לומר דליג אהצירה לא לחייב הואיל דחזו ליה לנזירי כדגנס צצפריס וצפי אלו עבדין הוא דבכ"ו ליה וע"ש דף ק"ה ע"ב: (ג) ד"ה המרביע וכו' גוף אחד הוא ועשאו (ד) תוס' ד"ה מתקוף וכו' דהשתא דפריך טובא בפריך. י"ב כולמר א"י קשה מלי קא משוי עבדי י"ל דתלמודא ק"ל ספרי אשייתא דתנא ושייר כו': (ה) בא"ד וזריך לומר ע"כ וכו' ולעיל קאמר א"ל תני תנא שמה וכו' ללא דמי דלעיל קתני שמה ומני י"ט. י"ב ו"ע מ"ג'ס הוסי' הפ"ק דימות דף ג ופ"ק דקדושין דף ק"ה (ו) ד"ה שהרי גוף א' הוא ועשאו וכו' כדלמרא. י"ב כולמר כפי שיטתו דלעיל דפסולי המוקדשין אס ע"י גופין דמקדש קדשים ומקדשו חולין כמו בחולין דף קטו ע"ב: (ז) בא"ד נימא דהוי דרי יתקן:

מוסף רש"י

משום הצערה. מלאכה ללוך, והצערה מלאכה לעלמה ובישול מלאכה לעלמו (פסחים ע"ג). גיד הנשה של נזילה. לוקה על אכילתו משום נזילה (שם). שמים על אכילתו. אולל גיד ואלל בשר בחלב, ושלש על בשרו. משום הצערה חיי"ט ומשום בישול דיו"ט ומשום מצשל בשר בתנא אפילו בחול (שם). דאיתיה בשאליה. לחס למהי האיסור (שבועות כ"ד). והרי הקדש. שגש ע"י נזל נדריס יש להם שאלה (שם). ראויות להשתלש. כגון י"ח או כ"א או כ"ב, שהיו מניין אותו שמי ידות מאחריו ואתם מלפניו ומקרא יליפין לה (ברכות י"א).

- תורה אור השלם
1. ולא ידבק בידך מאיזהו מן החרם למען ישוב; מ"הרזן אפ"ו ונתן ק"ך ודממים ורחמק וזרביך באשר נשבע בלחם הלי"א: דברים י"ח
  2. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמורה שקצן תשקצו ונתעב ותעבנו בין החרם הוא: דברים ז' כו
  3. ונתעבתי את מנחותם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסולי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שקם מן תפקום ההוא: דברים י"ב ג
  4. לא תעשון כן לז"י אלהיכם: דברים י"ד כ
  5. והודודו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע ויערפו שם את העגלה בנחל: דברים כ"ד
  6. השמר בנגע הפרעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר יורו אתכם הבהנים הקדש באשר צויתם ושמורו לעשות: דברים כ"ח
  7. בטבעת האזן ידיו תבדירם לא יסרו ממנו: שמות כ"ה טו
  8. ויךבסו את החשן משבעתו ואל טבעת האפרו בפחיל תכלת לדיות על חשב האפרו ולא יזח החשן מעל האפרו: שמות כ"ח כ"ב
  9. כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לניח עליך גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תבחרת פי האדם עץ השדה לבא מפקין בפצור: דברים כ"ט כ
  10. ויהי אם כן הבת דרשע והפילו השפט והבדו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יבנו לא יסוף מן יסוף להבחרת על אלה מבה רבך ונקלה אדריך לעיניך: דברים כ"ב-ג